

DEČJE VESTI

2020 • DRUGO TROMESEČJE • TRANSEVROPSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Naslovna strana: Asne Bergland, 6, molila se za izgublenu traku za kosu sa šarama dve ruže, u Sortlandu u Norveškoj. Bog joj je odgovorio na zadivljujući način. Njenu priču možete pročitati na 6. stranici vašeg časopisa.

NORVEŠKA

4 Ne plaši se! | 4. april

6 Traka za kosu sa dve ružice | 11. april

FINSKA

8 Dugo čekanje na putovanje u Finsku | 18. april

10 Samo reci „ne“ | 25. april

IRSKA

12 Čekanje na roditelje | 2. maj

POLJSKA

14 Glasne ćurke | 9. maj

16 Život u bolnici | 16. maj

18 Izgubljeni Teodor je pronađen | 23. maj

SRBIJA

20 Otrovani Tom | 30. maj

22 Sestra pronalazi mir | 6. jun

KIPAR

24 Pronalaženje doma | 13. jun

26 Dete misionar | 20. jun

 28 Program 13. Subote:

Molitva za kućne ljubimce | 27. jun

30 Dodatne aktivnosti

32 Mapa

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za otvaranje omladinskog centra u Adventističkoj crkvi Betel u Oslu, u Norveškoj. Priče iz Norveške možete čitati na 4. i 6. stranici vašeg časopisa.

©2020 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Ovog tromesečja posvetićemo se Transevropskoj diviziji (TED) u kojoj se nalazi 22 države: Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Kipar, Danska, Estonija, Finska, Grčka, Mađarska, Island, Irska, Letonija, Litvanija, Severna Makedonija, Crna Gora, Holandija, Norveška, Poljska, Srbija, Slovenija, Švedska i Velika Britanija.

U ovoj oblasti živi 205,8 miliona ljudi, uključujući 87 867 vernika Hrišćanske adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 2342 ljudi.

Tri projekta 13. Subote u ovoj diviziji odvijaju se severno od Arktičkog kruga u Norveškoj, zatim na jugu, na ostrvu Kipar u Sredozemlju, i na istoku u Srbiji.

Posetio sam sva mesta koja će primiti sredstva dara 13. Subote da bih čuo priče o tome kako se Božjom silom menjaju životi ljudi u tim trima državama. Posetio sam takođe Poljsku, Irsku i Finsku koje su pre tri godine primile sredstva od darova priloženih 13. Subote.

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za ispunjenje navedenih projekata:

- Otvaranje centra uticaja u Sortlandu, u Norveškoj.
- Osnivanje crkve na Novom Beogradu u Srbiji.
- Izgradnja crkve i centra uticaja u Nikoziji na Kipru.

Iskustva iz ovih država možete pronaći u ovom časopisu, kao i dečjem misioniskom časopisu. Nakon što sam čuo njihova iskustva, više nego ikad sam uveren da Isus uskoro dolazi. Verujem da ćete se i vi uveriti čitajući o tome šta Bog čini u Transevropskoj diviziji.

Dodatni materijali

Ako želite da svoju Subotnu školu učinite zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/EUD-fastfacts-2020 ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim fokusom na primaoce misioniskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju, ili posmatrate video klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama dekorisati prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Vaša podrška misiji Hrišćanske adventističke crkve izuzetno je važna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što ohrabrujete decu da budu misioniski orijentisana! 🌍

NORVEŠKA | 4. april

Ne plaši se!

Rebeka Ema Kereši, 8

Osмогоdišnja Rebeka Ema Kereši uživala je na svom letnjem raspustu u Estoniji. Sa svojom majkom posetila je deku, baku i drugu rodbinu. Kada se letnji raspust završio, vratile su se u svoj dom severno od Arktičkog kruga u Norveškoj.

Rebeka je bila srećna što je ponovo u Sortlandu, malom ostrvskom gradiću od deset hiljada stanovnika. Međutim, tada se setila jedne devojčice.

Pri kraju prethodne školske godine, ta devojčica obratila joj se veoma neljubavno. Rebeka se sada plašila da je ponovo sretne. Možda će joj opet uputiti neljubavne reči.

Rebeka se požalila majci o svojim brigama. Majka ju je nežno zagrlila.

„I ja sam zabrinuta“, rekla je blago. „Za nekoliko dana počecu posao medicinske sestre. Plašim se da ne govorim dovoljno dobro norveški jezik da bih dobro obavljala posao.“

Majka, rođena u Estoniji, učila je norveški jezik više od četiri godine, ali bilo je teško.

Pogledavši Rebeku, rekla je: „Bog je sve-moguć. Bog ima način da nam pomogne. On priprema put za nas. Pomolimo se.“

Obe su zatvorile oči. „Hvala Ti Bože što pripremaš put za Rebeku i mene“, molila se.

U svojoj molitvi, Rebeka se zahvaljivala Bogu za pomoć u vezi sa školom i maminim novim poslom.

„Pozovimo se na obećanje iz Knjige proroka Isaije: *Ne boj se, jer sam Ja s tobom; ne plaši se, jer sam Ja Bog tvoj; ukrepiću te i pomoći ću ti, i podupreću te desnicom pravde svoje.* (Isaija 41,10)“

Majka je napamet znala stih. Zamolila je Rebeku da ponavlja za njom.

„Ne boj se, jer sam Ja s tobom“, rekla je.

„Ne boj se, jer sam Ja s tobom“, ponovila je Rebeka.

„Ne plaši se, jer sam Ja Bog tvoj.“

„Ne plaši se, jer sam Ja Bog tvoj“, ponovila je devojčica.

„Ukrepiću te.“

„Ukrepiću te.“

„Pomoći ću ti.“

„Pomoći ću ti.“

„Podupreću te desnicom pravde svoje.“

„Podupreću te desnicom pravde svoje.“

Rebeka se bolje osećala posle razgovora sa majkom. Otišla je da se igra sa svojim omiljenim plišanim zekom. Te večeri, dok je ležala u krevetu, Rebeka se ipak setila neljubazne devojčice.

Majka ju je pomilovala po glavi. „I ja sam zabrinuta kada razmišljam o svom novom poslu“, rekla je. „Međutim, Bog je velik. Ima način da nam pomogne.“

Pomolile su se obe Bogu citirajući i ponavljajući ponovo stih iz Knjige proroka Isaije.

Ujutro, majka i Rebeka ponovo su se pomolile Bogu pozivajući se na biblijsko obećanje.

Molile su se i u toku dana kada su bile zabrinute. Kratko vreme posle toga, Rebeka je naučila stih iz Isaije 41,10 napamet.

Rebeka nije bila uplašena prvog dana škole. Na njenu radost, devojčica nije rekla nijednu nevaljalu reč. Zapravo, bila je blaga i prijateljski raspoložena. Rebeka je bila toliko srećna što je Bog čuo molitve.

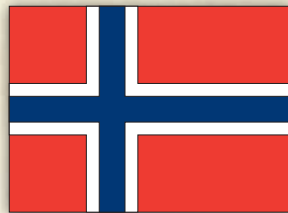
Majka je u međuvremenu počela svoj novi posao. Nije imala nikakve poteškoće dok se služila norveškim jezikom. Volela je da se brine o svojim pacijentima. Bila je toliko srećna što je Bog čuo njihove molitve.

U vezi sa pričom

- Potražite Sortland na mapi Norveške. Pokažite Arktički krug. Pronađite Estoniju u kojoj su Rebeka i majka bile na godišnjem odmoru.
- Majka se zove Marion Kereši, a Rebekin otac Mihalj Kereši, rodom iz Srbije, radi građevinske poslove u Sortlandu.
- Pogledajte Rebeku i majku kako ponavljaju obećanje iz Isaije 41,10 na estonskom jeziku na Jutjubu: bit.ly/Rebeka-Keresi.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/fear-not-ted)
- Slike vezane za projekte 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za otvaranje omladinskog društvenog centra u Rebekinom rodnom gradu, Sortlandu. Na taj način, ljudi mogu saznati o svemogućem Bogu koji odgovara na molitve.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva. 🌍

NORVEŠKA | 11. april

Asne Bergland, 6

Traka za kosu sa dve ružice

Mala Asne Bergland ustala je iz kreveta u 8 ujutro. Nakon što se istuširala, obukla se i pažljivo očešljala svoju dugu plavu kosu. Zнала je da mora da vodi računa o svojoj kosi ceo dan. Imala je dva izbora: da stavi traku na kosu ili zamoli majku ili oca da joj vežu kosu u rep.

Asne nije želela da veže rep. Volela je kad joj je kosa slobodna i lepršava.

„Gde je moja omiljena roze traka sa dve roze ružice?“, pitala se.

Pogledala je u kupatilo. Odeća je stajala na beloj drvenoj klupi pokraj tuša, ali nije bilo trake sa dve roze ružice.

Talas zabrinutosti prošao je kroz Asnino srce. Možda je izgubila svoju traku. Ako ju je stvarno izgubila, majka ili otac moraćе da joj vežu kosu u rep, a to nije želela.

Odjednom se setila da je traku možda ostavila na fotelji u dnevnoj sobi. Otišla je u dnevnu sobu da pogleda, ali nije je bilo.

Sada se zabrinula. Zaista nije želela da joj kosa bude vezana u rep. Onda joj je jedna misao došla na um. „Mogu da se pomolim“, pomislila je.

Od svog ranog detinjstva molila se sa svojim roditeljima ujutru, uveče, i pre obroka. Otac i majka su joj govorili da može da se moli Bogu u bilo koje vreme i iz bilo kog razloga - čak i za male stvari.

Asne je znala da Bog odgovara na molitve. Molila se za bolesne prijatelje, i oni su ozdravljali. Jednom je otac izgubio svoje ključeve i pronašao ih posle molitve.

Asne je još jednom pogledala na fotelju i otišla u kupatilo. Stojeći pored bele drvene klupe, sklopila je ruke i zatvorila oči.

„Dragi Isuse“, molila se, „pomoz mi da pronađem rozu traku za kosu sa dve roze ružice. Amin.“

Otvorivši svoje oči, odlučila je da ponovo ode do fotelje.

Otišla je u dnevnu sobu, prišla fotelji i tamo videla svoju rozu traku za kosu sa dve roze ružice. Bila je nasred jastuka.

Asne je bila presrećna. Sa velikim osmehom na licu, zgrabila je traku i stavila na kosu. Nije znala kako je traka dospela tamo. Nije se sećala da ju je tamo ostavila. Bog je odgovorio na njenu molitvu na zadivljujući način. Sada neće morati da veže svoju kosu u rep. Njena duga plava biće slobodna i lepršava.

Asne ima šest godina i ide u prvi razred osnovne škole u Sortlandu, malom ostrvskom gradiću krajnje severno od Arktičkog kruga u Norveškoj. Ona ne sumnja da Bog odgovara na molitve, čak i za male stvari.

„Znam da Bog čuje naše molitve, jer je odgovorio na moju molitvu“, izjavljuje. 🌐

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za otvaranje omla-

U vezi sa pričom

- Pronađite Sortland na mapi Norveške. Pokažite Arktički krug.
- Pogledajte Asne na Jutjubu: bit.ly/Asne-Bergland.
- Pitajte decu kako je Bog odgovorio na njihove molitve.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/asne-adams).
- Slike povezane sa projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

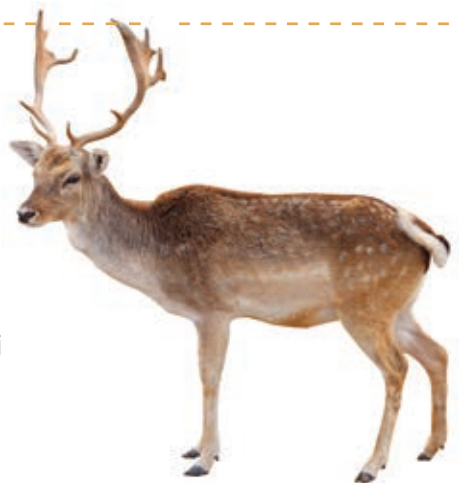
dinskog centra u Asneinom rodnom gradu, Sortlandu, da bi mladi mogli da upoznaju zadivljujućeg Boga koji veliku dužno odgovara na molitve. Asnein otac je Kenet Bergland, pastor Adventističke crkve u kojoj se redovno okuplja šesnaestoro ljudi.

On će takođe pomagati u nadgledanju omladinskog centra koji će biti osnovan prikupljenim sredstvima 13. Subote.

NEVEROVATNA
PRIRODA

U Norveškoj možete naći irvase (takođe zvane karibu). Te životinje žive samo na severnoj hemisferi, iznad Arktičkog kruga. Prelaze velike razdaljine u potrazi za hranom. Rogove koriste za kopanje snega, da bi došli do sveže trave. Irvasi su jedini sisari koji mogu videti ultraljubičastu svetlost.

FINSKA | 18. april

Bilha Tuitoek, 17

Dugo čekanje na putovanje u Finsku

Desetogodišnja Bilha Tuitoek živela je u internatskoj školi u Keniji kada je dobila telefonski poziv.

„Imam važnu vest“, majka je rekla. „Selim se u Finsku da studiram za medicinsku sestru.“

Bilha nije mogla da veruje da će je majka ostaviti sa ocem, sestrom i dva brata u Africi i otputovati u Evropu. Nije čak ni bila sigurna gde se Finska nalazi na mapi.

„Ja odlazim zato što želim da ti omogućim bolji život“, rekla je majka. „Poslaću po tebe što pre budem mogla.“

Bilha je plakala. „Idi kasnije“, molila je majku.

Bilha je dugo čekala. Pet godina je prošlo. Tokom tog vremena, majka je često zvala. Pričala je o tome kako studira i uči finski jezik. Rekla je da je čitala Bibliju po prvi put, i da je ubeđena da je sedmi dan Subota, da je to dan koji treba svetkovati, a ne prvi dan, nedelju.

Bilha je bila iznenađena. Porodica je oduvek odlazila u crkvu nedeljom u njihovom rodnom gradu Eldoretu. Majka im je pokazala biblijske stihove o Suboti, i uvideli su da je u pravu.

Jednog dana, majka je nazvala da kaže da je pronašla crkvu u obližnjem mestu Tempereu. Bila je to Hrišćanska adventistička crkva koja je svetkovala Subotu, kao što je pisalo u Bibliji.

„Pre nego što sam otišla iz Kenije, molila sam se: 'Bože, odvedi me tamo gde ljudi čitaju Tvoju reč i gde ću moći da napredujem“, rekla je majka. „Moje oči su se otvorile u Finskoj.“

Majka se uskoro krstila.

Vernici crkve i ona su se molili da Bilha i ostali članove porodice dobiju vize i da se presele u Finsku. Konačno, finske vlasti su odobrile vize. Bilha je bila veoma uzbuđena. Vrisnula je u slušalicu telefona kada joj je majka saopštila vest.

Ona je viđala bogate školske drugove i drugarice kako porodično odlaze na

U vezi sa pričom

- Pronađite Eldoret na mapi Kenije, a Tampere na mapi Finske.
- Pogledajte Bilhu na Jutjubu: bit.ly/Bilha-Tuitoeek.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/big-trip-to-finland).
- Stavite pred decu izazov da se mole poput Bilhe, da u molitvi izraze svoju zahvalnost, a ne samo da iznesu potrebe. Pokažite im kako da iznošenje potreba preokrenu u zahvalnost, govoreći na primer: „Hvala Ti što mi pomažeš oko domaćih zadataka, umesto, molim Te pomozmi mi oko domaćih zadataka.“
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

godišnje odmora u Dubai, ali nikada nije otišla izvan Kenije.

Mislila je da samo milioneri mogu da putuju i da ona nikada neće imati tu priliku jer joj je majka bila medicinska sestra, a otac poštar. Međutim, sada će živeti u Finskoj.

Nakon uzbuđenja oko preseljenja, Bilha je uvidela da život u Finskoj nije

isti kao u Keniji. Najpre, kada je porodica doputovala u januaru, zemlja je bila prekrivena belim, hladnim snegom. Nikada ranije nije videla sneg.

U Keniji se deca učtivo obraćaju svojim nastavnicima sa 'gospodin' i 'gospođica'. U Finskoj deca zovu svoje nastavnike po imenu. Kada je Bilha oslovila svoju nastavnicu sa 'gospođice', ona je odgovorila: „Molim te, nemoj me tako zvati. Tako se osećam veoma starom.“

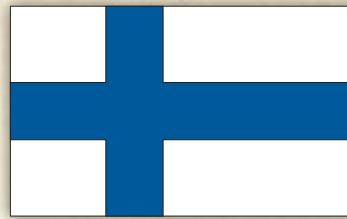
Posle godinu dana od dolaska u Finsku, otac se razboleo i pao u komu. Bilha se molila rečima iz Knjige proroka Jeremije: „Gle, ja sam Gospod Bog svakog tela, eda li je Meni šta teško?“ (Jeremija 32,27)

Molila se: „Bože, Ti si Bog koji je ovo rekao. Tebi nije teško da isceliš mog oca.“

Otac se probudio iz kome šest meseci kasnije i bio pušten iz bolnice. Predao je svoje srce Isusu i krstio se. Bilha i njene sestre i braća bili su kršteni iste Subote.

Selidba u Finsku promenila je Bilhin život. Ranije se molila samo kada je tražila neku pomoć. Sada se moli sve vreme i zahvaljuje Bogu na dobroti. Ona smatra da je Bog doveo nju i njenu porodicu u Finsku da bi Ga još više upoznali. 🌍

Prvi adventista u Finskoj bio je kapetan A. F. Lundkvist. Dok je bio na moru, obratio se angažovanjem braće Plimut. Godine 1885, od Džordža Drua, adventističkog kolportera u Engleskoj, kupio je knjigu Urije Smita *Danilo i otkrivenje*. Kupio je takođe knjigu Elen Vajt *Velika borba*. Kao rezultat čitanja tih knjiga počeo je da svetkuje Subotu i postao je adventista. Ostao je veran svojim ubeđenjima do svoje smrti 1955. godine kada je imao 97 godina.

FINSKA | 25. april

Samo reci „ne“

Silvijia Lepala, 23

U svojoj dvanaestoj godini, Silvijia Lepala krenula je u sedmi razred nove škole u Finskoj. Prestala je da odlazi u crkvu sa svojim roditeljima, popušila je svoju prvu cigaretu i popila alkohol po prvi put.

Jednog dana, Silvijia se kretala sa grupom prijatelja u gradu Pikio. Dok su razgovarali i smejali se, jedna dvanaestogodišnja devojčica izvadila je iz džepa paklicu cigareta.

„Pogledaj, imam cigarete“, rekla je. „Da li hoćeš da probaš?“

Silvijia nikada pre nije pušila, i nije znala šta da kaže. Pogledala je devojčicu, a zatim i sve druge prijatelje. Neki među njima su takođe pušili. Gledali su u nju i čekali da čuju njen odgovor. Silvijia je bila uplašena da će je ismejavati ako odbije, ili čak prestati da se druže sa njom.

„Naravno, popušiću jednu“, rekla je.

Dim od cigarete uopšte nije bio dobrog ukusa, i Silvijia se zakašljala. Međutim, samo se nasmejala. Smatrala je da je kul.

Nekoliko sedmica kasnije, jedna prijateljica je došla da prespava kod Silvijie.

Devojčice su bile same u spavaćoj sobi, nakon što su otac i majka otišli na spavanje. Devojčica je otvorila svoju torbicu i izvadila flašu votke. „Hajde da probamo ovo“, ponudila je Silviji.

„Gde si to nabavila?“, upitala je Silvijia, iznenađena što je dvanaestogodišnja devojčica mogla da kupi alkoholno piće u radnji.

Prijateljica je izgledala pokunjeno. „Ukrala sam je iz vitrine svojih roditelja“, prošaputala je. „Da li hoćeš da probaš?“

Silvijia nije znala ništa o tom piću. „Naravno“, odgovorila je.

Silvijia se osećala isto kao i kada je uzela cigaretu. Smatrala je da je kul.

Tokom te školske godine, prijatelji su u više navrata nudili Silviji cigarete i alkohol. Svaki put je osećala da je sve lakše reći „da“. Ponekad bi sama tražila cigarete ili alkohol. Želela je da bude kul.

Počela je sve više i više da puši i pije. Nakon nekoliko godina shvatila je da joj je teško da uči. Bila je tužna sve vreme. Plakala je svake noći, a često i tokom dana.

A onda se setila Boga i zaplakala u očajanju: „Molim Te, Bože, ne želim više da budem depresivna!“

Jednog dana, roditelji su je pozvali da ode na molitveni sastanak koji se održavao u jednoj adventističkoj školi u Pikiju. Njeni roditelji nisu bili adventisti, ali su voleli da posećuju hrišćanske programe.

Silvija je na sastanku slušala pesme o Isusu. Čak se i molila sa vernicima. Kada je pošla sa molitvenog sastanka, zaplakala je. U njoj se javila želja da bolje upozna Boga.

Narednog jutra pronašla je Bibliju kod kuće i pročitala jedno poglavlje. Sledećeg jutra, pročitala je još jedno poglavlje, pa i sledećeg. Kada su je prijatelji pozivali na piće, odbijala je. Bila je svesna da imaju loš uticaj na nju, da će biti u iskušenju da pije ili puši ako im se bude pridružila, a to više nije želela da radi. To uopšte nije bilo kul.

Nakon nekog vremena, prijatelji su prestali da je pozivaju. Međutim, Silvija nije bila tužna. Pronašla je nešto bolje. Bila je sa Isusom.

Danas, Silvija ima dvadeset i tri godine, i studira fizikalnu terapiju u glavnom gradu Finske, Helsinkiju. Ima mnogo

U vezi sa pričom

- Pronađite Pikio i Helsinki na mapi Finske. Pikio se nalazi nadomak grada Turku.
- Zainteresujte decu za to koliko je važno da prvi put odbiju iskušenje. Kada jednom kažete „ne“, svaki sledeći put je lakše dati takav odgovor. Međutim, ako jednom kažete „da“, svaki sledeći put je lakše reći i prihvatiti iskušenje.
- Pogledajte Silviju na Jutjubu: bit.ly/Silvia-Leppala.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/just-say-no-ted).
- Slike povezane sa projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

adventističkih prijatelja. Oni kuvaju i hrane osobe u potrebi u menzi adventističke humanitarne organizacije ADRA. Silvija upozorava drugu decu da se klone alkohola i cigareta.

„Želela bih da sam bila jača i da sam rekla ‘ne’ kada su mi bile ponuđene cigarete i alkohol. To nije dobro za moje zdravlje i uopšte nije kul. Zaista nije.“ 🌍

NEVEROVATNA
PRIRODA

Finska ima oko 188.000 jezera i zato je nazivaju Zemljom 1000 jezera.

Šume, među kojima su bor, smreka i breza, prekrivaju 86% finske teritorije, što ovu državu čini najpošumljenijom oblašću i najvećim proizvođačem drva u Evropi.

IRSKA | 2. maj

Justina Trikolići, 19

Čekanje na roditelje

Mala Justina nikada nije videla oca i majku. Otac je nikada nije držao za ruku, majka je nikada nije toplo grlila. Videla je svoje roditelje samo na video-snimcima.

Živela je sa bakom u Kolibasiju, malom selu u Moldaviji. Kada je imala dve godine, otac i majka su otišli na rad u daleku Irsku, ali su obećali da će se vratiti po svoju ćerku.

Godinu dana je prošlo, dve godine. Justina nije mogla da se seti dana kada su njeni roditelji otišli. Nije mogla da se seti da ih je ikada lično videla. Ali, znala je kako izgledaju, i znala je zvuk njihovih glasova. Dobijala je redovno pakete sa video trakama od svojih roditelja.

„Kako si?“, pitala bi je majka u video snimcima. Pokazivala joj je porodičnu kuću u očekivanju da i Justina dođe u glavni grad Irske, Dublin.

Dok je sve to gledala, osećala je bliskost sa svojim roditeljima. Međutim, čeznula je da ih vidi uživo.

Baka joj je pomagala da snimi video klipove i da ih pošalje u Irsku. U video klipovima, Justina je pokazivala baštu u kojoj su baka i ona sejale paradajz, krastavce, kukuruz šećerac, grožđe. Pokazivala bi rukom na raznobojne pupoljke na grmovima ruža.

U svakom videu postavila bi pitanje: „Kada ćete doći?“

Majka je uvek odgovarala: „Uskoro, još samo malo treba da čekaš.“

Justina bi se tada okrenula prema baki i postavila pitanje koje je svakodnevno postavljala: „Da li će mama i tata danas doći?“

Baka bi je nežno pomilovala: „Jednog dana“, rekla bi. „Doći će uskoro.“

Pisma sa irskim poštanskim markama stizala su u poštansko sanduče. Justina nije znala da čita, ali je čežljivo slušala kako baka čita reči oca ili majke koji su čeznuli da se ujedine sa svojom malom ćerkom. Otac i majka su pisali o životu u Irskoj. Opisali su rođenje Justinine male

U vezi sa pričom

- Pronađite Moldaviju i Irsku na mapi Evrope.
- Pogledajte Justinu na Jutjubu: bit.ly/lustina-Tricolici.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/waiting-for-parents).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

sestre Dženifer. Ponekad bi poštar doneo velike kutije pune odeće i hrane iz Irske. Justinu su se posebno svidеле ljubičaste cipele koje su joj roditelji poslali. Nosila ih je svuda.

Jednog dana, kada je Justina imala skoro šest godina, baka je rekla: „Otac i majka dolaze uskoro.“

„Naravno“, Justina je odgovorila. „Ti to uvek kažeš.“

Nekoliko dana kasnije, baka je rekla: „Pogledaj ko je u dvorištu. Pogledaj ko je stigao.“

Justina je potrčala napolje. Na vratima kuće stajale su dve odrasle osobe i mala devojčica. Justina ih nikada ranije nije videla uživo, ali ih je odmah pre-

poznala. Radosno je uzviknula i potrčala da pozdravi oca, majku i trogodišnju Dženifer.

„Konačno ste došli“, rekla je. „Zašto vam je trebalo toliko mnogo vremena?“

„Da, konačno smo ovde“, odgovorila je majka, grleći čvrsto malu devojčicu.

Nekoliko sedmica kasnije, Justina je sa ocem, majkom i Dženifer otišla u svoj novi dom u Irskoj.

Kada je kročila iz aviona u Dublinu, izjavila je: „Ovde mi se već sviđa!“

Zašto? Zato što je bila sa svojom porodicom.

„Bili smo svi zajedno na istom mestu“, kaže Justina.

Justina sada ima devetnaest godina i studira na univerzitetu u Dublinu. Međutim, nikada neće zaboraviti prekrasno spajanje sa svojim roditeljima. To je podseća na dan kada će se susresti sa Isusom. Kao što je svaki dan čekala svoje roditelje, sada svaki dan čeka Isusa.

„Dan kada sam sreła svoje roditelje je poput dana kada ćemo biti na nebu, i kada ćemo grliti Isusa“, izjavljuje. 🌍

Hvala vam na priloženim sredstvima 13. Subote 2017. godine koja su bila upotrebljena za otvaranje crkve i centra uticaja u Justininom gradu, Dublinu, u Irskoj.

Irska misija ima 12 crkava i 855 vernika. Irska ima populaciju od 6.683.000 stanovnika. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 7.816 ljudi.

Godine 1861, časopis „Rivju end Herald“ objavio je pisma iz Irske, obaveštavajući da je 5 osoba počelo da svetkuje Subotu kao sveti dan, kao rezultat čitanja knjiga i materijala dobijenih od rodbine iz SAD-a.

POLJSKA | 9. maj

Agnješka Kašprovič Kluska, 38

Glasne ćurke

Mala Agnješka rasla je u predivnoj prirodi u južnoj Poljskoj.

Velika zelena šuma nalazila se sa jedne strane njene kuće. Sa druge strane kuće prostirala se zelena livada sa lepim belim radama, ružičastim i ljubičastim cvećem.

Agnješka je volela prirodu, barem njen veći deo. Njena porodica imala je mačke, pse i kokoške. Međutim, ona ih se plašila. Posebno se plašila mukanja krava i halapljivih, bučnih ćurki. Na sreću, njena porodica ih nije gajila.

Međutim, jato ćurki živelo je u dvorištu seoske kuće kroz koje je svakodnevno prolazila na putu do škole.

Agnješka je volela školu, i volela je da pešači dvadeset minuta do nje. Deset minuta bi pešačila od svoje kuće do sela, a zatim još 10 minuta od sela do škole.

Jednog jutra, Agnješka je išla uobičajenim putem koji je vodio od sela prema

školi. Nakon nekoliko koraka, videla je nešto što ju je ispunilo strahom. Zastala je. Desetine veoma bučnih ćurki preprečilo je njen put. Bile su ogromne i pravile glasnu, zastrašujuću buku.

Agnješka je pogledala drugu stranu puta. Tuda je prolazio brzi potok i nije mogla da prođe.

Pogledala je prema ćurkama, one su se kretale prema jarku i obližnjoj livadi. Nije mogla ni tuda da prođe.

Pogledala je iza livade. Kapija na ogradi seoske kuće bila je otvorena, a dvorište prazno. Ćurke su pobegle iz seoskog dvorišta.

Agnješka je bila zarobljena. Nije mogla da ide u školu zbog ćurki, nije mogla da ide nazad kući, jer bi tada zakasnila u školu.

Sela je pokraj puta da se sakrije od ćurki. „Bože, pomози“, pomolila se.

U vezi sa pričom

- Pronađite Poljsku na mapi Evrope.
- Pogledajte Agnješku na Jutjubu: bit.ly/Agneszka-KK
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/gobbly-gobbling-turkeys).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Otvorivši svoje oči, videla je starijeg čoveka koji je vozio bicikl prema njoj. Čovek je bio obučen u tamno sivu odeću i nosio tamno sivu kapu. Njegov bicikl je bio tamno siv. Dolazio je iz pravca škole.

Ušavši hrabro u jato bučnih ćurki, mahao je energično rukama i vikao: „Šu, šu!“ Ćurke su postale još glasnije. Krenule su jedna za drugom prema svom dvorištu. Perje je letelo, a pisak njihovog kliktanja bio zaglušujuć.

Agnješka je bila iznenađena što se stranac nije plašio ćurki. Nikada ranije ga

nije videla, ali nije se plašila. Delovao joj je poznato.

Dok je stariji čovek prolazio biciklom pored nje, blago je rekao. „Sve je u redu sada.“

Agnješka je iznenađeno sve posmatrala. Pogledala je ćurke. Bile su u dvorištu svoje farme. Okrenula se nazad na put da mahne starijem čoveku, ali njega nije bilo.

Agnješka je radosno otrčala do škole. Nije čak ni zakasnila.

Ćurke joj više nikada nisu izletele na put.

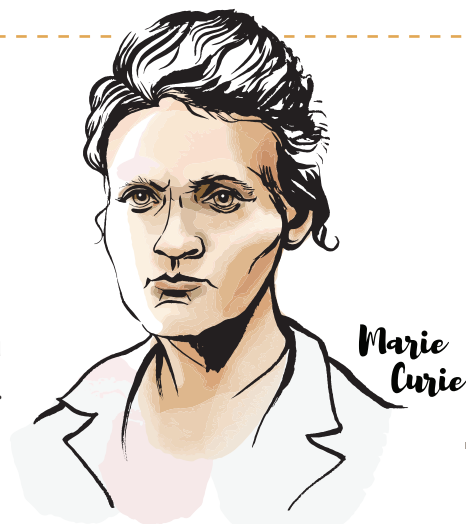
Agnješka se uvek seća kako je Bog odgovorio na njenu molitvu upućenu u strahu. Sada kada ima dvoje dece, govori im kako je stranac oterao ćurke i oslobodio prolaz.

„Ne znam da li je to bio običan čovek ili anđeo“, kaže. „Međutim, znam da je pobeda došla od Boga. Zahvaljujem Bogu na pomoći.“ 🌍

Hvala vam za darove koje ste pre tri godine priložili 13. Subote i koji su pomogli da se otvori TV studio „Kanal nade“ u Poljskoj.

Marija Kiri rođena je u Varšavi u Poljskoj 7. novembra 1867. godine. Sa svojim suprugom otkrila je hemijski element polonijum (Po), nazvan po rodnoj Poljskoj. Godine 1898. otkrila je radijum (Ra). Ona je zaslužna za termin “radioaktivnost”. Dobila je svoju prvu Nobelovu nagradu za fiziku 1903. godine.

Marie Curie

POLJSKA | 16. maj

Tomaš Karauda, 28

Život u bolnici

Tomaš je bio vrlo bolešljiv petogodišnji dečak koji je živeo u Poljskoj. Lekari nisu mogli da razumeju zašto se dečak sa plavim očima i crnom kosom ne oporavlja od zapaljenja pluća. Kašljao je, imao je temperaturu i žalio se na bolove u plućima.

Tom je ostao u bolnici neko vreme. Čim se osećao bolje, otpustili su ga i on se vratio kući. Međutim, tada su se kašalj, temperatura i bol u plućima ponovo vratili, i on se opet našao u bolnici. Bio je hospitalizovan 15 puta u toku godinu dana.

Lekar mu je uradio rendgen pluća i izvadio krv da bi utvrdio dijagnozu bolesti. Dao je Tomu svaki lek kojeg se mogao setiti u nadi da će dečaku biti bolje, ali ništa mu nije pomoglo.

Tom se preselio u bolnicu kada je imao šest godina. Bio je isuviše bolešljiv da bi bio kod kuće. Otac i majka su spavali u dečakovoj sobi i svakoga dana se molili za njega.

Međutim, Tomu je bivalo sve gore. Vremenom je doktor počeo da izbegava njegove roditelje jer uopšte nije imao dobre vesti za njih o njihovom sinu.

Majka se jednom prilikom suočila sa doktorom.

„Zašto me izbegavate sve vreme?“, upitala je.

Doktor je izgledao tužno. „Ne znamo šta više da radimo“, rekao je. „Veoma mi je žao, ali on ne može da preživi.“

Majka je tiho otišla do Tomovog kreveta. Dečak je osetio da je nešto bilo drugačije. Izgledalo je kao da je znala nešto novo. Video je suze u njenim očima.

Tom je pogledao kroz prozor. Bila je zima i deca su se radosno spuštala sankama niz snežno brdo. Roditelji su sa osmesima grlili svoju decu u njegovom podnožju.

„Mamice“, rekao je Tom tiho, „mislim da nikada više neću biti zdrav. Da li je to istina?“

Suze su krenule niz majčino lice.

„Lekari su učinili sve što mogu“, rekla je. „Ostao je samo jedan lekar koji može da pomogne. Ako veruješ u Njega, On može da te isceli. Ali, potrebno je da to tražiš. Tom je razumeo da je majka govorila o Isusu. Klekli su oboje pored bolničkog kreveta. Molio se po prvi put u svom životu.

Sledećeg dana, Tom se osetio malo bolje. Dan nakon toga, osećao se još bolje. Za šest dana, iznenađeni doktor je izjavio da je Tom mogao da ide kući. Bio je isceljen.

Nekoliko godina kasnije saznao je zašto je bio bolestan. Njegov otac se tokom svog boravka u Australiji zarazio parazitima, koji su prešli i na Toma, ušavši mu u pluća. Doktori nisu znali za takvu bolest u Poljskoj.

Tom nikada više nije bio hospitalizovan, ali, odlazi u bolnicu skoro svaki dan. On ima dvadeset i osam godina i radi kao doktor pulmonologije. Pomaže ljudima koji imaju problema sa plućima kao što je i on imao.

Kada je studirao medicinu, video je kako je Bog sačuvao njegov život. Testirao je svoja pluća i nije našao nikakve tragove bolesti. Nakon tako duge bolesti trebalo je da budu vidljivi. To je bilo čudo.

U vezi sa pričom

- Pronađite Poljsku na mapi Evrope.
- Pogledajte kako Tom svira klavir na Jutjubu: bit.ly/Tomasz-Karauda.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/living-in-hospital)
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

Tom razmišlja o tome da postane doktor misionar u nekoj dalekoj zemlji. On želi da pomaže drugima baš kao što su lekari i Isus pomogli njemu.

„Možda Bog ima misiju za mene“, kaže on. „Osećam se kao da sam primio veliki zajam od Boga koji je potrebno da vratim. Nadam se da ću jednog dana saznati koja je moja misija.“ 🌐

Hvala vam što ste pre tri godine darovima 13. Subote pomogli da se otvori TV studio „Kanal nade“ u Poljskoj. Na taj način mnogi ljudi putem televizije ili Interneta mogu saznati o Isusovom skorašnjem dolasku.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Procenjuje se da se 100 miliona punjenih krofni pod nazivom “paki” pojede svake godine za praznik (poslednji četvrtak pre vaznesenja). Ove krofne se jedu u Poljskoj od srednjeg veka.

POLJSKA | 23. maj

Sofija Kluska, 8

Izgubljen Teodor je pronađen

Sofija Kluska dobila je igračku Teodora kada je bila mala tromesečna beba. Otac je doneo Teodora iz radnje, i stavio simpatičnog crno-belog pandu sa malim zelenim čebencetom na Sofijin krevet u gradu Gdini u Poljskoj.

To je bila ljubav na prvi pogled. Sofija je uspostavila blisku vezu sa svojim novim prijateljem. Gde god je išla, Teodor je išao sa njom.

Teodor je postao značajan član porodice. Išao je u crkvu, putovao širom države u posetu deki i baki. Pozirao je na svim porodičnim fotografijama.

Međutim, jednog dana, kada je Sofija imala tri godine, nestao je.

Tog dana bila je u dugačkoj šetnji sa bebisiterkom. Igrale su se u dvorištu, plivale u Baltičkom moru, šetale po plaži. Kada su se vratile kući, nisu mogle da pronađu Teodora.

Sofija se odmah pomolila: „Bože, pomozite nam da pronađemo Teodora.“

Pretražili su kuću, ispod kreveta, u ormarima, u kupatilu, u dnevnoj sobi. Nigde ga nije bilo.

Majka je stavila Sofiju u kolica i zajedno sa ocem pošla istim putem kuda je Sofija sa bebisiterkom prolazila.

Otišli su u dvorište, zatim su krenuli prema moru. Gledali su po plaži. Teodora nigde nije bilo.

Otac i majka su se zabrinuli kako će staviti Sofiju u krevet te večeri. Spavala je sa Teodorom svako veče od svog trećeg meseca života.

Pre nego što je otišla u krevet, Sofija se molila za Teodora. Nije plakala, ali je teško zaspala.

Majka je ujutru napravila postere sa Teodorovom slikom. Napisala je markerom: „Izgubljena je negde u ovoj okolini plišana igračka - mali panda sa zelenim

ćebencetom. On puno znači našoj maloj devojčici i porodici. Nagrada sledi nalažaču.“

Majka je zalepila postere u dvorište, na putu prema moru i na plaži. Nadala se da će možda neko pronaći Teodora i pozvati. Nažalost, niko ga nije pronašao.

Otac je otišao u prodavnicu igračka, ali nije mogao da nađe pandu sa zelenim ćebencetom. Međutim, video je lepog narandžastog lava, ali Sofija nije bila oduševljena što je dobila lava.

Otac je uključio kompjuter, pokušao da nađe Teodora na Ibeju, ali bez uspeha. Setio se da je radnja u kojoj je kupio Teodora bila vlasništvo švedske kompanije. Kontaktirao je glavnu kancelariju te kompanije u Poljskoj, ali menadžer je izjavio da se Teodor ne može naći više ni u jednoj radnji u Poljskoj.

Otac je odlučio da pokuša još nešto. Napisao je imejl švedskoj kompaniji u Stokholmu. U pismu je objasnio da je Sofija izgubila Teodora i da je bio značajan deo porodice. Pitao je da li se Teodor može naći u prodaji u Švedskoj.

Menadžer kompanije je odgovorio da mu je žao što nisu mogli da pronađu Teodora. I on je otac i razume u kakvoj se situaciji nalaze.

„Imamo poseban magacin u kome čuvamo po jedan primerak svake igračke koju smo ikada dizajnirali“, rekao je. „Tamo imamo igračku kakvu tražite, poslaću vam je.“

Dva dana kasnije je u Sofijin dom brzom poštom stigao specijalni paket. Otac je nestrpljivo otvorio kutiju i odneo Teodora Sofiji.

„Pogledaj ko se vratio kući sa veoma dugog puta“, rekao je.

Sofija je bila veoma srećna.

U vezi sa pričom

- Pronađite Gdinju na mapi Poljske.
- Pogledajte Sofiju na Jutjubu: bit.ly/Zofia-Kluska.
- Otac Danijel Kluska i majka Agnješka Kašprovič Kluska nikada nisu odlučili koju nagradu će ponuditi ako neko pronađe Teodora. „Bili smo spremni sve da damo“, kaže otac. Ovom događaju je slična priča o biseru koji ima veliku vrednost, koja je zapisana u Jevanđelju po Mateju 13,45-46. Svi treba da budemo spremni da se odrekemo svega da bismo zadobili Isusa, koji je Biser ogromne vrednosti.
- Shvatite značaj održavanja bliske zajednice sa Isusom. Otac i majka ne ispuštaju Teodora iz svog vidokruga jer ne žele da ga ponovo izgube. Isto tako, potrebno je da držimo svoj pogled uperen prema Isusu. Marija i Josif su sklonili svoj pogled sa dvanaestogodišnjeg Isusa posle Pashe u Jerusalimu. Bilo im je potrebno tri dana nespokoja da bi Ga opet pronašli. Isto je i u našem duhovnom životu.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/lost-theodore-is-found).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

Danas Sofija ima osam godina i svuda nosi Teodora sa sobom. Otac i majka brinu o Teodoru, ne puštajući ga iz svog vidokruga. Ne žele da ga opet izgube. 🌐

Hvala vam što ste pre tri godine darovali 13. Subote pomogli da se otvori TV studio „Kanal nade“ u Poljskoj, tako da ljudi mogu saznati o Isusovom skorašnjem dolasku na poljskom jeziku.

SRBIJA | 30. maj

Otrovani Tom

Emma Macura, 7

Emma Macura voli životinje otkad zna za sebe.

Kada je imala tri godine, tražila je da joj roditelji kupe konja. Majka joj je objasnila da je konj isuviše velik za njihov stan u kome su živeli u jednom gradu u Srbiji.

Emma je zatim zatražila psa.

Otac nije mislio da je pas dobra ideja.

„Naš dom je isuviše mali za psa, a nemamo ni dvorište“, objasnio je. „Životinjama je potreban veći prostor sa dvorištem. Isus ih nije stvorio da žive u malim, zatvorenim prostorijama poput stana.“

Emma nije odustala.

„Da li mogu da dobijem mačku?“, pitala je.

Otac i majka su rekli da će moći da ima kućnog ljubimca ako se presele u kuću sa dvorištem.

Kada je Emma napunila sedam godina, porodica se preselila u novu kuću koja je imala veliko dvorište. Emma je dobila malo mače staro dva meseca kome su dali ime Tom. Ubrzo nakon što je Tom stigao u dom, majka je u kupatilu pronašla braon bubašvabe. Otac je tada doneo otrov u

obliku malih narandžastih kuglica koje je stavio u kupatilo. Striktno je zabranio Tomu da ulazi u kupatilo.

„U ovu prostoriju ne smeš da ulaziš“, rekao je mačetu.

Tom je baš tada odjednom shvatio da je kupatilo veoma interesantno mesto. Pokušavao je da se uvuče kad god bi neko otvorio vrata.

Jedne nedelje, Emma i porodica trebalo je da pođu u posetu deki i baki u Hrvatsku. Nažalost, Tom nije mogao da pođe sa njima.

Dok je majka završavala sa pakovanjem stvari, uzela je veš iz kupatila i zaboravila da zatvori vrata. Tom je odmah utrčao. Otac je ušao u kupatilo baš u trenutku kad je Tom progutao jednu narandžastu kuglicu.

„On jede otrov“, uzviknuo je otac.

Emma je potrčala prema kupatilu. Majka i Emin stariji brat Luka, dotrčali su takođe. Otac je otvorio Tomova usta, ali je već bilo kasno.

Emu je počela da plače. Otac i majka su pokušali da je uteše: „Možda će Bog učiniti čudo“, rekao je otac.

Porodica se pomolila. „Molim Te, Isuse, Sačuvaj Toma u životu“, rekla je Ema plačući.

Ništa više nisu mogli da učine. Nijedan veterinar nije radio, a još jedna porodica je trebalo da im se pridruži na ovom putu.

Kada je otac zatvorio Toma u sobu ostavivši mu puno hrane i vode, porodica je krenula na put.

Dok su putovali, u više navrata molili su se Bogu. Molili su se, takođe, i u kući deke i bake.

Baka je rekla Emi da se ne brine.

„Mačke povrate kada pojedu nešto loše“, rekla je.

Emu se nadala da će se to dogoditi.

Kada se porodica te večeri vratila u svoj dom, majka je otvorila vrata. Tom je istrčao napolje, a Ema radosno uzviknula: „Tome, ti si živ!“

Otac i majka su takođe bili srećni. Luka je ponudio da se pomoli i zahvali Bogu.

„Hvala Ti, Bože, što si sačuvao Toma“, rekao je. „Videli smo da je Tvoja sila velika.“

Majka je kasnije videla da je Tom povratio otrov u sobi.

U vezi sa pričom

- Pronađite Srbiju na karti Evrope.
- Pogledajte Emu u video klipu na Jutjubu: bit.ly/Ema-Macura.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/poisoned-tom).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/13th-projects.

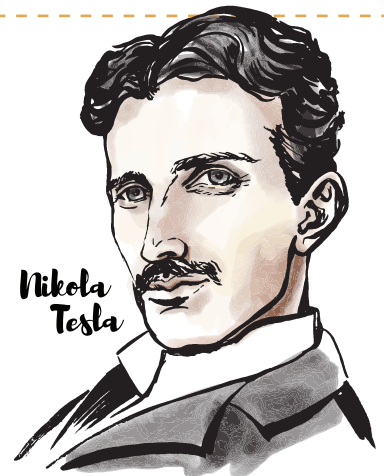
„Bog je velik, On čuje molitve nas male dece“, izjavljuje Ema. „Hvala Ti, Isuse, što nas štitiš, kako nas, tako i naše kućne ljubimce.“ 🌍

Emin otac je pastor u crkvi na Novom Beogradu koja će primiti deo sredstava 13. Subote ovog tromesečja da bi mogla da kupi svoju crkvenu zgradu. Trenutno, ova crkva deli zgradu sa još jednom Adventističkom crkvom u gradu nedaleko od Novog Beograda.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva kao dar 13. Subote.

Nikola Tesla kao jedan od najvažnijih izumitelja na svetu bio je Srbin. Tesla je načinio velika otkrića na polju elektromagnetnih talasa. Njegovo ime se koristi kao jedinica magnetske indukcije. Kada je Albert Ajnštajn dobio Nobelovu nagradu, jedan novinar ga je upitao: „Kako je biti najpametniji čovek na svetu?“ On je odgovorio: „Ne znam. Pitajte Nikolu Teslu.“ Jedan model električnog automobila je nazvan po njemu.

Nikola
Tesla

SRBIJA | 6. jun

Sestra pronalazi mir

Jelena Dubljević 40

Četrnaestogodišnja Jelena pokušavala je da privuče pažnju ljudi svojim izgledom. Nosila je dve ili tri minđuše na svakom uvetu. Nosila je narukvice i srebrnu ogrlicu. Bila je stalno našminkana.

Na osnovu njenog izgleda, niko nije mogao da nasluti da je bila nesrećna i da čezne za mirom.

U međuvremenu, njena devetnaestogodišnja starija sestra Ljiljana počela je da se priprema za krštenje u Adventističkoj crkvi na Novom Beogradu.

„Želim nešto da vam kažem“, rekla je jednom prilikom. „Više neću jesti meso.“

Majka, nezadovoljna njenom odlukom, nije prestala da priprema obroke sa mesom. Umesto toga, trudila se da ga sakrije u jelu. Jednog dana je isekla piletinu na sitne komade i pomešala sa pirinčem, paradajzom i paprikama. Međutim, kada je Ljiljana primetila da u jelu ima pilettine, i kada je odbila da jede, majka je ljutito vikala na nju.

To nije bilo sve. Kada bi se Ljiljana obukla i spremila da subotom pođe u crkvu, majka bi zaključala ulazna vrata i čuvala ih, tako da Ljiljana nije mogla da izađe iz kuće.

Međutim, Ljiljana se nije obeshrabrila. Prestala je da jede meso i svetkovala je Subotu u svom domu iako je majka često vikala na nju. Njena sestra Jelena bi se tada povlačila u svoju sobu jer nije želela da bude u istoj prostoriji sa sestrom i majkom u trenutku kada majka viče na sestru. Jelena nije mogla da pronađe mir.

Sa druge strane, Ljiljana je imala mir. Iako je majka vikala, ostajala bi smirena. Bila je uverena da će sve biti dobro. Taj mir tražila je i Jelena.

Idući gore-dole u svojoj sobi, dok je majka vikala na njenu sestru, tražila je od Boga da ispuni njeno srce mirom.

„Ako si zaista živi Bog, daj mi mir u srcu“, rekla je.

Odjednom, to se i dogodilo. Osetila je mir.

U vezi sa pričom

- Pronađite Beograd na mapi Srbije.
- Postavite deci pitanje koji je njihov omiljeni biblijski stih. Pomozite im da izaberu stih koji može da bude moto njihovog života.
- Pogledajte Jelenu u video klipu na Jutjubu: bit.ly/Jelena-Dubljevic
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/peaceful-sister).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

Odlučila je da sledi Boga bez obzira šta će majka reći.

Jelena i njena sestra počele su da se mole ispod ćebeta u krevetu u Jeleninoj sobi. Odlazile su iz kuće da bi zajedno proučavale Bibliju. Čak i kada je napolju padala kiša, stajale su ispod kišobrana i čitale Bibliju na ulici.

Nakon kraćeg vremena, Jelena je izjavila da želi da se krsti. Majka je zbog toga bila veoma ljuta.

„Dokle god živiš pod ovim krovom, ne možeš da se krstiš“, rekla je.

Jelena je nastavila da čita Bibliju. Njeno srce bilo je taknuto Isusovom velikom žrtvom i smrću na krstu. „To je to“, pomislila je. „Nema više povratka.“

Želela je da živi za Isusa, a u 1. Petrovoj je čitala sledeći tekst: „Vaša lepota da ne bude spolja u pletenju kose, i u udaranju zlata, i oblačenju haljina, nego u tajnom čoveku srca, u jednakosti krotkog i tihog duha, što je pred Bogom mnogoceno.“ (1. Petrova 3,3.4)

Pomislila je: „Nakit i šminka su moji idoli, a ne želim da išta odvlači moju pažnju od Boga.“

Jeleni je teško bilo da promeni svoj izgled. Volela je svoje minđuše, prstenje, ogrlice, šminku. Setila se tada da se Isus odrekao svega na nebu da bi umro za nju. Molila se za pomoć.

Na kraju je uzela kutiju i plaćući stavila sav svoj nakit i šminku u nju. Međutim, nakon što je stavila poklopac na kutiju, izgubila je svaku želju da ukrašava svoj izgled.

Nekoliko meseci kasnije se krstila. Ljiljana i otac došli su na njeno krštenje, ali majka je odbila.

Jelena se molila za majku. Molila se svakog dana u narednih šest godina. Jednog dana, majka je zatražila da proučava Bibliju. Nedugo posle toga i ona se krstila.

Danas, Jelenin najomiljeniji biblijski stih nalazi se u Knjizi proroka Jeremije: „Oni će udariti na te, ali te neće nadvladati, jer sam Ja s tobom, veli Gospod, da te izbavljam.“ (Jeremija 1,19)

„Ovaj stih predstavlja moto mog života“, kaže. „To je moje ohrabrenje da će mi Bog pomoći. On čuje moje molitve i odgovara na njih. On mi pruža mir.“ 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se crkva na Novom Beogradu preseli u svoju sopstvenu crkvenu zgradu. Ova crkva se okupljala u iznajmljenoj bioskopskoj dvorani kada je Jelena počela da dolazi. Sada deli zgradu sa još jednom Adventističkom crkvom u gradu nedaleko od Novog Beograda.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva kao darove 13. Subote. .

KIPAR | 12. jun

Reni Kufakunesu, 22

Pronalaženje doma

Jedan od najtužnijih dana u životu Reni Kufakunesu bio je kada je imala pet godina.

Majka je spakovala svoje stvari i otišla na aerodrom u glavnom gradu Zimbabvea, Harareu. Mala Reni je bila sa njom u autu, zajedno sa ujakom, tetkom i drugom rodbinom.

Dok su bili na aerodromu, majka je pokazala na ujaka, svog brata, i na tetku, svoju sestru.

„Biraj sa kojom porodicom želiš da živiš“, rekla je Reni.

Mala devojčica se okrenula prema ujaku i tetki. Ona zapravo nije želela da ostane ni sa kim od njih. Želela je da ostane sa svojom majkom. Pogledala je još jednom svoje rođake. Setivši se da ujak ima više dece od tetke i da će imati više društva za igru ako bude živela sa njim, izabrala je ujaka.

Majka se ukrcala na avion i odletela u Veliku Britaniju gde je dobila posao.

Godinu dana kasnije, ujak je umro. Majka je i dalje živela u Britaniji, pa je želela da joj se Reni pridruži. U međuvremenu, Reni se preselila kod tetke u čijoj je kući život bio drugačiji.

Tetka nije išla u crkvu nedeljom kao ujak ili majka. Ona je odvela Reni u crkvu u Subotu.

Reni nije želela da ide u crkvu subotom. Zbog toga je propuštala subotna školska sportska takmičenja, školske sajmove. Nedostajale su joj zabave. Mislila je: „Zašto ja moram da propuštam tako mnogo zanimljivih stvari zato što je tetka adventistkinja? Ja nisam adventista. Moja crkva se okuplja nedeljom.“

Kada je imala trinaest godina, preselila se u kuću drugog rođaka da bi krenula u srednju školu. Rođak je takođe bio adventista, i Reni je odlazila u crkvu u toku cele srednje škole.

Po završetku srednje škole, Reni je želela da živi sa majkom u Britaniji. Međutim, nije mogla da dobije vizu. Aplicirala je

zatim na razne fakultete u više zemalja i na kraju bila primljena na fakultet na Kipru.

Bila je oduševljena.

„Konačno mogu da živim svoj sopstveni život“, pomislila je. „Sada mogu da budem prava hrišćanka i da idem u crkvu nedeljom.“

Nakon dolaska na Kipar, Reni je pokušala da pronađe crkvu. Pitala je kolege sa studija i profesore da li znaju adresu crkve njenih roditelja, ali niko nije mogao da joj pomogne.

„Dobro“, odlučila je. „Onda neću ići ni u jednu crkvu.“

Međutim, nešto joj nije davalo mira. Nakon što je dvanaest godina živela sa rođacima adventistima, odlazak u crkvu subotom postao je deo njenog života. Nije želela da ide, ali nije joj delovalo u redu ni da ne ide. Na Internetu je pronašla adresu Adventističke crkve u Nikoziji i otišla prve Subote. Crkva joj se odmah svidela.

Reni je počela redovno da odlazi u crkvu, i ubrzo se krstila.

„Poznavala sam sve crkvene doktrine od svog detinjstva, ali ono što mi je nedostajalo je želja da budem krštena“,

U vezi sa pričom

- Pronađite Harare u Zimbabveu i Nikoziju na Kipru.
- Pogledajte Reni u video klipu na Jutjubu: bit.ly/Rennie-Kufakunesu.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/finding-a-home)
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

objasnila je. „Podsećajući se stvari koje sam učila u crkvi, shvatila sam da su bile istinite i da su poticale iz Biblije. Sve kockice su se složile.“

Reni danas ima dvadeset i dve godine i završava poslednju godinu studija računovodstva. Ona se moli za majku u Britaniji. Ona odlazi u crkvu svake Subote. Oseća se u njoj kao kod kuće. 🌐

Renina crkva okuplja se u iznajmljenoj sali. Deo darova 13. Subote biće upotrebljen da se izgradi crkvena zgrada i društveni centar u kome Reni i drugi mogu da proslavljaju Boga u glavnom gradu Kipra, Nikoziji.

Prvi adventista koji je otišao na Kipar bio je Mozes Bursalian, Jermenin, koji je tamo pobegao sa svojom porodicom iz Antiohije u Turskoj 1912. godine. Godinama je tiho prodavao razne ukrase koje je njegova porodica pravila, idući iz sela u selo na magarcu i propovedajući svoja verovanja svojim bližnjima. Kasnije, njegov sin Džon postao je prvi adventistički kolporter na ostrvu.

Zvanična crkva nije postojala. Dolazili su adventistički sveštenici da krštavaju obraćenike i održavaju bogoslužjenja. Godine 1932, Kanađani R. Grivs i njegova supruga, bivši misionari u Turskoj i Grčkoj, došli su kao pioniri na ovo ostrvo.

KIPAR | 20. jun

Emanuel Mirilov, 9

Dete misionar

Emanuel Mirilov je rođen u Moskvi, u Rusiji. Ali, on nije Rus. Njegovi roditelji su iz Srbije, i on ima srpski pasoš. Međutim, on nikada nije živio u Srbiji. Njegovi roditelji su radili kao misionari u Rusiji kada se on rodio.

Kada je Emanuel imao tri godine, njegovi roditelji preselili su se na Kipar, malo ostrvo u Sredozemnom moru. Emanuel je misionarsko dete. On se suočio sa velikim problemom kada je došao na Kipar. Nije imao prijatelje.

Međutim, ubrzo je zavoleo dve bebe bliznakinje, koje su živjele u blizini. Posećivao ih je svaki dan.

Majka ovih beba bila je ljubazna prema njemu.

„Emanuel je bezbedan kod nas“, rekla je Emanuelovoj majci. „Ne brinite se što on dolazi ovamo. On nikome ne smeta.“

Bebe su volele da vide Emanuela. Imale su bebisiterku koja ih je izvodila napolje u šetnju, a Emanuel bi išao sa njima vodeći računa da bebama bude zabavno. Pravio

je grimase, bacao loptu, i trčao u krugovima da bi zasmekavao bebe.

Ubrzo, Emanuel je poželeo da dovede bebe u svoj dom.

„Da li mogu da dođu u posetu?“, upitao je majku. „Naravno“, odgovorila je.

Tokom šetnji, bebisiterka je počela da svraća u Emanuelov dom da bi bebe mogle da kažu 'zdravo' njegovoj majci.

Jedne večeri, majka je pozvala Emanuela da dođe kući na večeru.

„Nisam gladan“, odgovorio je.

Majka je bila zabrinuta. Emanuel je uvek bio gladan za vreme večere.

„Zašto nisi gladan?“, pitala je. „Već sam večerao zajedno sa bebama.“ Pošto se to dogodilo nekoliko puta, majka je odlučila da razgovara za majkom beba.

„Ovo je veoma ljubazno sa vaše strane, ali molim vas nemojte Emanuelu nuditi da jede“, zamolila je.

Majka beba se nasmešila. „Znam zbog čega se brinete“, izjavila je. „Ali, nemojte. Vaš sin zna šta je ispravno, a šta nije.“

Održao mi je predavanje o čistoj i nečistoj hrani.“

Majka je bila iznenađena. Ona je podučavala Emanuela o tome šta Biblija govori o svinjskom mesu, rakovima i drugoj nečistoj hrani. Ali, nikad nije mislila da će on o tome razgovarati sa nekim.

Majka beba je nastavila razgovor.

„Emanuel mi je objasnio da u Bibliji postoji spisak onog što možemo jesti i onog što ne bi trebalo jesti, i da mogu sama to da proverim“, rekla je. „Tako, dajem mu samo čistu hranu.“

Majka je bila toliko srećna. Bog je upotrebio Emanuela da odgovori na njene molitve. Molila se kako da svedoči o Isusu svojim susedima, a sada je majka ovih beba bila spremna da razgovara o Isusu. Od tog dana, majka i majka beba postale su prisne prijateljice.

Danas, Emanuel živi na Kipru, i on je mnogo više nego misionarsko dete. Iako ima samo devet godina, on je takođe misionar. Njegove reči i dela govore komšijama o Isusu. Čak i njegovo ime podseća ih na Isusa. Emanuel znači „s nama Bog“.

„Bog je rekao da volimo svoje bližnje, zato ja volim svoje susede“, kaže Emanuel.

U vezi sa pričom

- Pronađite Kipar, Srbiju i Rusiju na mapi Evrope.
- Ispričajte deci šta Emanuelova majka, Marica Mirilov, kaže: „Emanuel na svoje male načine čini da prisustvo Boga bude veoma realno. On voli da se moli, i ne stidi se da se moli sa susedima.“
- Pitajte decu na koji način mogu da budu nalik Emanuelu. Stavite pred njih izazov da se mole za svoje susede. Pozovite ih da se mole za posebne komšije na času današnje Subotne škole.
- Pogledajte Emanuela na Jutjubu: bit.ly/Emmanuel-Mirilov.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/missionary-kid).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju crkve i društvenog centra u Nikoziji, gradu u kome Emanuel živi. Hvala vam što planirate velikodušne darove naredne sedmice.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Kiparski muflon, retka vrsta divlje koze, najveći je sisar na Kipru i predstavlja simbol kiparske avio kompanije već mnogo desetina godina.

PROGRAM 13. SUBOTE | 27. jun

Revel, Lukas, Niki i Kelita Papajoanu

Molitva za kućne ljubimce

Voda Subotne škole: Kipar je veoma izazovno mesto za svedočenje o Isusu. Adventistička crkva broji samo 103 vernika u ovoj mediteranskoj ostrvskoj državi od 1,1 milion ljudi. Međutim, jedna misionarska porodica je svedok zadivljujućih odgovora na molitve.

Narator: Četvoro misionarske dece želelo je već duže vreme kućnog ljubimca. Deca su molila roditelje da dobiju mačku ili psa kada su se iz svoje otadžbine Grčke preselili na udaljene Filipine. Otac je bio zauzet predavanjima na Adventističkom međunarodnom institutu za napredne studije, majka je vodila računa o četvoro dece dok je istovremeno studirala. Roditelji nisu bili zainteresovani da imaju kućnog ljubimca kojeg treba hraniti i čistiti za njim.

Majka (obraćajući se deci): Bez kućnih ljubimaca!

Narator: Deca su imala bolji metod nego da se svađaju. Nakon četiri godine na Filipinima, porodica se preselila u novo misionarsko polje, na Kipar. Otac je iznajmio kuću sa velikim dvorištem. Deca su sada bila starija, i njihove molbe za kućnog ljubimca postale su glasnije.

Revel: Da li možemo da dobijemo mačku?

Lukas: A, možda psa?

Niki: Bilo bi lepo da imamo mačku.

Kelita: Ili barem malo mače.

Narator: Otac i majka nisu promenili svoju odluku. Međutim, među horskim molbama svoje dece, bilo im je drago da imaju dobar izgovor da kažu „ne“.

Otac: U ugovoru koji smo potpisali za iznajmljivanje ove kuće, pisalo je: „Bez kućnih ljubimaca.“

Narator: Deca sa druge strane nisu htela da tek tako odustanu.

Kelita: Da li možemo da se molimo za to?

Otac (smejući se): Možete se moliti za šta god želite.

Narator: Deca su počela da se mole svako veče.

Revel: Dragi Isuse, molim Te učini da dobijemo mačku.

Lukas: Ili psa.

Niki: Bilo bi dobro da bude mačka.

Kelita: Ili čak malo mače.

Narator: Tako se i dogodilo. Prvi sused imao je veliku mačku, i ona se omacila donevši na svet tri crna mačeta. Kada su mačići imali mesec dana, počeli su sami da istražuju komšijsko dvorište i da se igraju. Jednog dana, mačići su pronašli rupu na ogradi između dva dvorišta, i prošli kroz nju.

Kelita: Pogledajte! Imamo tri mačeta u našem dvorištu.

Narator: Ostala deca su dotrčala. Tri mala mačeta su se igrala u travi. Ubrzo su ih deca mazila i igrala se sa njima.

Mačići su dolazili u dvorište misionara svaki dan. Kako su rasli, ostajali su u dvorištu. Kad su videli otvoreni prozor na kući misionarske porodice, uskočili su unutra i napravili sebi dom.

Otac i majka nisu mogli ništa reći. Niko iz porodice nije doneo te mačiće.

Deca su bila oduševljena. Bog je odgovorio na njihove molitve, dajući im ne samo jednog kućnog ljubimca, već tri.

Vođa subotne škole: Bog odgovara na molitve na zadivljujuće načine kada tražimo.

Upravo Bog to čini na Kipru. Hrišćanska adventistička crkva je 2012. godine imala samo 75 vernika. Nakon sređivanja crkvenih knjiga, samo je 60 vernika osta-

U vezi sa pričom

- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/praying-for-pets).
- Slike u vezi sa projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/ted-13th-projects.

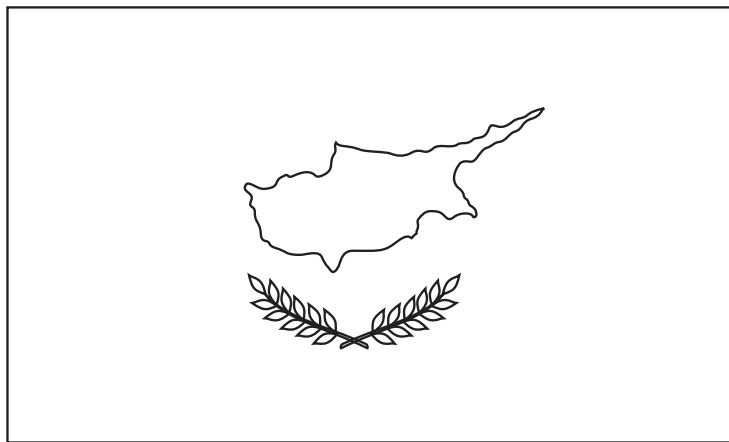
Pre 13. Subote

- Pošaljite obaveštenje da podsetite roditelje na program 13. Subote, i da ohrabrite decu da donesu svoja darovanja 13. Subote 27. juna. Podsetite sve da su njihova misionarska darovanja darovi koji služe širenju Božje reči širom sveta, i da 1/4 naših darovanja 13. Subote ide direktno za četiri projekta u Transevropskoj diviziji.
- Otac Kim Papajoanu je vođa adventnog dela na Kipru i vanredni profesor Novog zaveta.
- Pokažite na mapi Evrope sve tri države koje će primiti sredstva od darova 13. subote - Kipar, Norvešku, Srbiju.

lo. Međutim, vernici crkve su se molili, i 2018. godine broj vernika je po prvi put narastao na više od 100. Bog je odgovorio na njihove molitve!

Sada se vernici crkve mole za novu crkvenu zgradu na Kipru. Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade. Hvala vam za vaše darove 13. Subote. 🌐

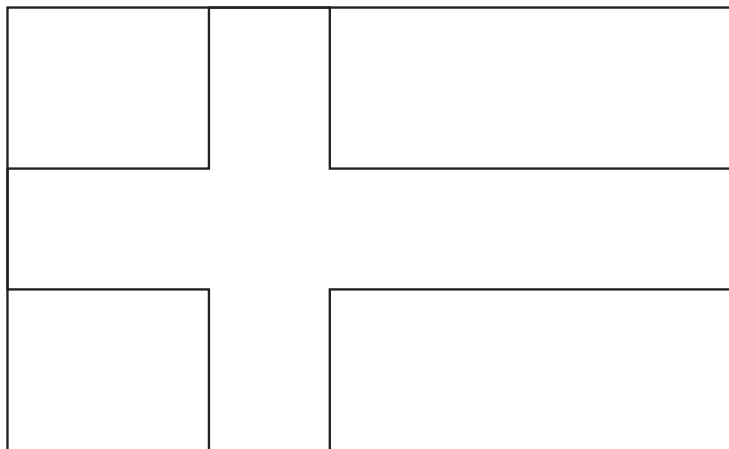
Obojite zastavu

KIPAR

UPUTSTVO:

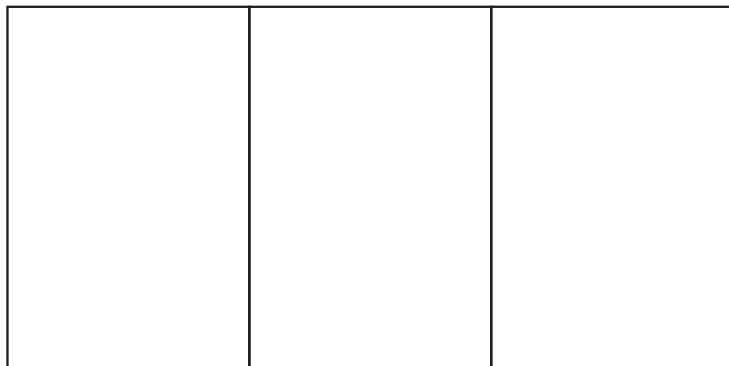
bojite ostrvo žutom.
Venac od lišća
zelenom. Ostavite
belu pozadinu.

FINSKA

UPUTSTVO:

Obojite krst tamno
plavom bojom.
Ostavite belu
pozadinu.

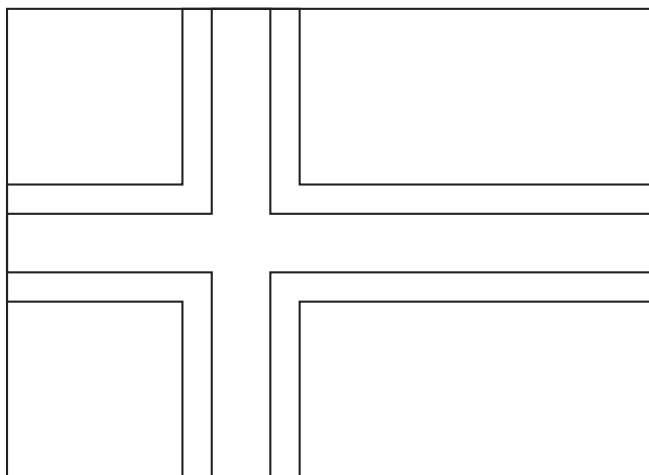

IRSKA

UPUTSTVO:

Leva trećina zelena,
srednja trećina
bela, desna trećina
narandžasta.

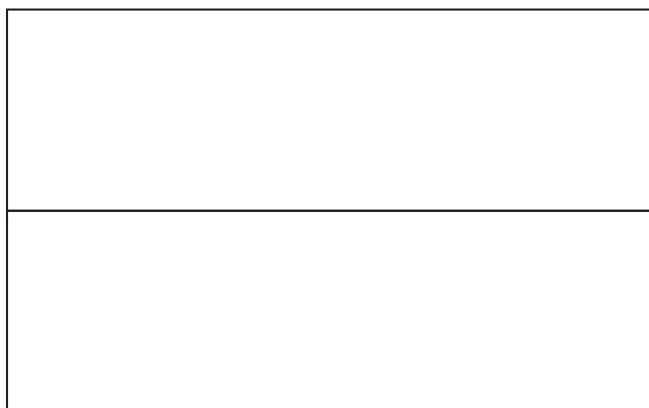
Obojite zastavu

NORVEŠKA

UPUTSTVO:

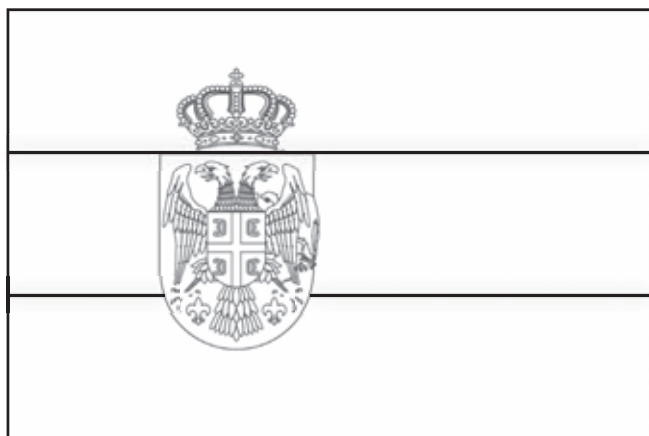
Obojite mali krst u sredini tamno plavom bojom. Ostavite veći krst u beloju boji. Pozadinu obojite crvenom bojom.

POLJSKA

UPUTSTVO:

Gornju polovinu ostavite belo. Donju polovinu obojite crvenom bojom.

SRBIJA

UPUTSTVO:

Gornja trećina crvena, srednja trećina plava, donja trećina bela.

Kruna u sredini je žute boje sa belim perlama. Ukras na dnu je crvene i plave boje. Pozadina štita je crvene boje. Orlovi su bele boje sa žutim kljunovima i nogama.

Manji štit je crven sa belim krstom i četiri bela ocila.

Grenland

Nuk

Reikjavík

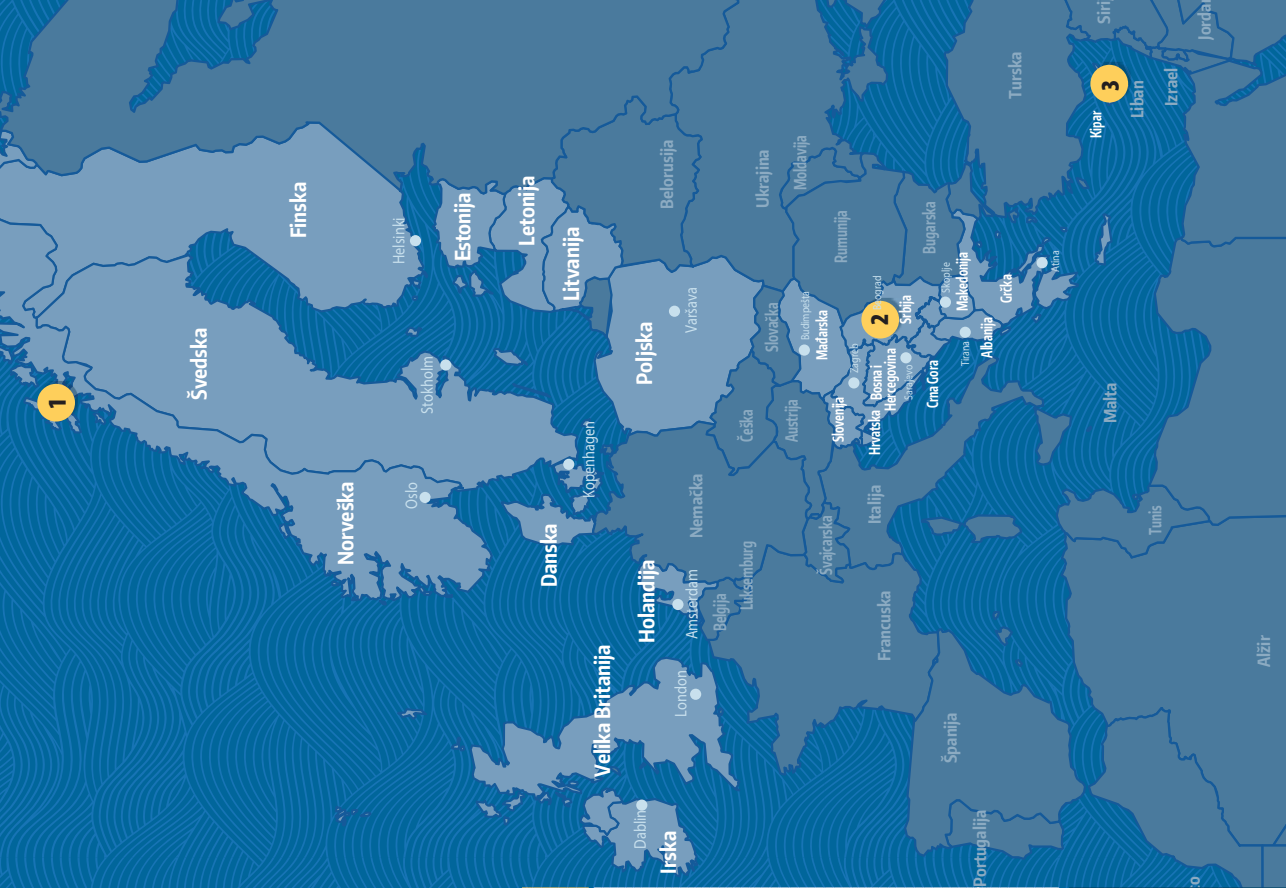
ISLAND

TRANSEVROPSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Jadranska unija	94	15	3,664	9,050,000
Baltička unija	89	8	5,986	6,033,000
Britanska unija	294	112	38,213	71,546,000
Danska unija	39	1	2,447	5,892,000
Finska unija	62	9	4,678	5,518,000
Madarska unija	113	29	5,223	9,758,000
Holandaska unija	58	16	6,002	17,235,000
Norveška unija	62	2	4,535	5,314,000
Poljska unija	115	26	5,790	38,434,000
Jugoiistočna evropska unija	210	6	7,378	15,016,000
Švedska unija	32	4	2,916	10,183,000
Kiparska unija	2	1	103	876,000
Grčka misija	11	3	463	10,600,000
Islandska unija	6	1	469	354,000
Ukupno	1,187	233	87,867	205,809,000

PROJEKTI

- 1 Otvaranje centra uticaja u Sortlandu, Norveška
- 2 Osmivanje crkve u Beogradu, Srbija
- 3 Izgradnja crkve i centra uticaja u Nikoziji, Kipar

1

2

3

Švedska

Finska

Helsinki

Stokholm

Estonija

Letonija

Litvanija

Poljska

Vaišava

Belorusija

Slovenija

Hrvatska

Bosna i Hercegovina

Srbija

Crna Gora

Bugarska

Rumunija

Ukrajina

Mađarska

Slovačka

Češka

Austrija

Italija

Francuska

Švajcarska

Grčka

Albanija

Makedonija

Turska

Malta

Španija

Portugalija

Tunis

Alžir

Siri

Liban

Izrael

Jordani

Kipar

Uban

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir

Alžir